

ובין האמרי על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את יהוה בסופה ואת הנחלים ארנון: ^{טו} ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ^{טז} ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: ^{יז} אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענורלה: ^{יח} באר חפרוה שרים פרוה גריבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: ^{יט} ומפתנה נחליאל ומנחליאל במות: ^כ ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון: שביעי רביעי כשהו מחובר

^{כא} וישלח ישראל מלאכים אל סיוחן מלך האמרי לאמר: ^{כב} אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך גלף עד אשר נעבר גבלך: ^{כג} ולא נתן סיוחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיוחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: ^{כד} ויבהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יפק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ^{כה} וינקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה: ^{כו} כי חשבון עיר סיוחן מלך האמרי הוא והוא גלחם במלך מואב הראשון וינקח את כל ארצו מידו עד ארנן: ^{כז} על פני האמרי המושלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיוחן: ^{כח} כיראש יצאה מחשבון להכה מקרית סיוחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: ^{כט} אוילך מואב אכדת עסרמוש נתן בניו פליטם ובנותיו פשכית למלך אמרי סיוחן: ^ל ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא: ^{לא} וישב ישראל בארץ האמרי: ^{לב} וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנותיה וירש ויורש את האמרי אשר שם: ^{לג} ויפנו ויעלו דרך הפשן ויצא עוז מלך הפשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ^{לד} ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון: ^{לה} ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד פלתי השאירלו שריד ויירשו את ארצו: ^{לז} ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: ^{לח} וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ^{לח} ויגר מואב מפני העם מאד כי רבי הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ^{לח} ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו בלחך השור את ירק השדה

ובין האמרי על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את יהוה בסופה ואת הנחלים ארנון: ^{טו} ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ^{טז} ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: ^{יז} אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענורלה: ^{יח} באר חפרוה שרים פרוה גריבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: ^{יט} ומפתנה נחליאל ומנחליאל במות: ^כ ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון: שביעי רביעי כשהו מחובר

^{כא} וישלח ישראל מלאכים אל סיוחן מלך האמרי לאמר: ^{כב} אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך גלף עד אשר נעבר גבלך: ^{כג} ולא נתן סיוחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיוחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: ^{כד} ויבהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יפק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ^{כה} וינקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה: ^{כו} כי חשבון עיר סיוחן מלך האמרי הוא והוא גלחם במלך מואב הראשון וינקח את כל ארצו מידו עד ארנן: ^{כז} על פני האמרי המושלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיוחן: ^{כח} כיראש יצאה מחשבון להכה מקרית סיוחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: ^{כט} אוילך מואב אכדת עסרמוש נתן בניו פליטם ובנותיו פשכית למלך אמרי סיוחן: ^ל ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא: ^{לא} וישב ישראל בארץ האמרי: ^{לב} וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנותיה וירש ויורש את האמרי אשר שם: ^{לג} ויפנו ויעלו דרך הפשן ויצא עוז מלך הפשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ^{לד} ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון: ^{לה} ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד פלתי השאירלו שריד ויירשו את ארצו: ^{לז} ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: ^{לח} וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ^{לח} ויגר מואב מפני העם מאד כי רבי הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ^{לח} ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו בלחך השור את ירק השדה

ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: ה' וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנגה ארץ בני עמו לקראלו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארהלי את העם הזה כי עצום הוא ממני אוכלי אוכל נפה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מבך ואשר תאר יאר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשכתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: הנה העם יצא ממצרים ויבס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אוכלי אוכל להלחם בו וגרשתי: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמם לא תאר את העם כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם ויקובו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו פה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבוד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסוף יהוה דבר עמי ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אדם ואך את הדבר אשר אדבר אכיר אתו תעשה ויקם בלעם בבקר ויחזיש את אדתו וילך עם שרי מואב ויזר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אדתו ושלשי צעריו עבמו ותרא האתון את מלאך יהוה צבב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותכלך בשדה ויד בלעם את האתון להטותה הדרך: ויעמד מלאך יהוה במשעול הפרמים גדר מזה וגדר מזה: כה ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אליהקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להפתה: וינסף מלאך יהוה עכור

ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: ה' וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנגה ארץ בני עמו לקראלו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארהלי את העם הזה כי עצום הוא ממני אוכלי אוכל נפה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מבך ואשר תאר יאר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשכתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: הנה העם יצא ממצרים ויבס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אוכלי אוכל להלחם בו וגרשתי: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמם לא תאר את העם כי ברוך הוא: * ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: ד ויקובו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: ט ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: טו ויבאו אל בלעם ויאמרו לו פה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: כ בייכבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: יי ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: יט ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסוף יהוה דבר עמי: כ ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אדם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: שלש כ ויקם בלעם בבקר ויחזיש את אדתו וילך עם שרי מואב: כג ויחראף אלהים כיהולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אדתו ושלשי צעריו עבמו: כד ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויד בלעם את האתון להטותה הדרך: כז ויעמד מלאך יהוה במשעול הפרמים גדר מזה וגדר מזה: כח ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אליהקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להפתה: כט וינסף מלאך יהוה עכור

(*) שני תמישי כשהן מחוברין

ויעמוד במקום צר אשר אין דרך לנשות ימין
ושמאול: ויתרא האתון את מלאך יהוה ותרפץ
תחת בלעם ויחראף בלעם ויד את האתון בפסל:
ויתחת יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה
עשיתי לך כי הפיתני זה שלש רגלים: ויאמר
בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב ביד
פי עתה הרגתיך: ותאמר האתון אל בלעם הלא
אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום
הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא
ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרפו שלפה בידו ויקד וישתחו
לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה עלמה הפית את
אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
כיריט הדרך לנגדי: ויתראני האתון ותט לפני זה
שלש רגלים אולי נטתה מפני פי עתה גם אתכה
הרגתי ואותה החייתי: ויאמר בלעם אל מלאך
יהוה חטאתי בי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי
בדרך ועתה אם ירע בעיניך אשובה לי ויאמר
מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את
הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר ויכך בלעם
עם שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר
בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח
שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי
האמנם לא אוכל כבודך: ויאמר בלעם אל בלק
הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישם אלהים בפי אתו אדבר: וילך
בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק
בקר ויצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו:
מ ויהי כבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות
בעל וירא משם קצה העם: כג ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחת והבן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אילים: כ ויעש בלק כאשר דבר
בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח ויאמר
בלעם לבלק התיצב על עולתך ואלכה אוכלי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך
ויכך שפי ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את
שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח:
ה וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עולתו הוא
וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני
בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב

ויעמוד במקום צר אשר אין דרך לנשות ימין
ושמאול: ויתרא האתון את מלאך יהוה ותרפץ
תחת בלעם ויחראף בלעם ויד את האתון בפסל:
ויתחת יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה
עשיתי לך כי הפיתני זה שלש רגלים: ויאמר
בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב ביד
פי עתה הרגתיך: ותאמר האתון אל בלעם הלא
אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום
הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא
ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרפו שלפה בידו ויקד וישתחו
לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה עלמה הפית את
אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
כיריט הדרך לנגדי: ויתראני האתון ותט לפני זה
שלש רגלים אולי נטתה מפני פי עתה גם אתכה
הרגתי ואותה החייתי: ויאמר בלעם אל מלאך
יהוה חטאתי בי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי
בדרך ועתה אם ירע בעיניך אשובה לי: ויאמר
מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את
הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר ויכך בלעם
עם שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר
בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח
שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי
האמנם לא אוכל כבודך: ויאמר בלעם אל בלק
הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישם אלהים בפי אתו אדבר: וילך
בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק
בקר ויצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו:
מ ויהי כבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות
בעל וירא משם קצה העם: כג ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחת והבן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אילים: כ ויעש בלק כאשר דבר
בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח ויאמר
בלעם לבלק התיצב על עולתך ואלכה אוכלי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך
ויכך שפי: ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את
שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח:
ה וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עולתו הוא
וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני
בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב

(*) רביעי שש כשהן מחוברין

ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה
 אזעם לא זעם יהוה: כ פירמראש צרים אראנו
 ומגבעות אשורנו הן עמ לבדד ישכן ובגוים
 לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע
 ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי
 כמותי: י ואמר בלק אלבלעם מה עשית לי לקב
 איבי לקחתיד והנה ברכת ברוך: י ויען ואמר הלא
 את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: חמישי
 י ואמר אליו בלק לדנא אתי אלמקום אחר אשר
 תראנו משם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה
 וקבנו לי משם: י ויקחהו שדה צפים אליראש
 הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבוח:
 י ואמר אלבלק התיצב כה על עולתך ואצכי
 אקרה כה: י ויקר יהוה אלבלעם וישם דבר בפיו
 ואמר שוב אלבלק וכה תדבר: י ובא אליו והנו
 נצב עלעלתו ושרי מואב אתו ואמר לו בלק
 מהדבר יהוה: י וישא משלו ואמר קום בלק
 ושמע האזנה עדי בנו צפר: י לא איש אל ויכזב
 ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר
 ולא יקימנה: כ הנה ברוך לקחתי וברך ולא אשיבנה:
 כ לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
 יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: כ אל מוציאם
 ממצרים בתועפת ראם לו: כ כי לא נחש ביעקב
 ולא קסם בישראל כעת ואמר ליעקב ולישראל
 מהפעל אל: כ הן עם בלביא יקום וכארי יתנשא
 לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה:
 כ ואמר בלק אלבלעם גם קב לא תקבנו גם ברוך
 לא תברכנו: י ויען בלעם ואמר אלבלק הלא
 דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו
 אעשה: * י ואמר בלק אלבלעם לכה נא אקחד אל
 מקום אחר או לי ישר בעיני האלהים וקבתו לי
 משם: כ ויקח בלק אתבלעם ראש הפעור הנשקף
 עלפני הישימון: כ ואמר בלעם אלבלק בנה
 לי בזה שבעה מזבחת והבן לי בזה שבעה פרים
 ושבעה אילים: י ויעש בלק כאשר אמר בלעם
 ויעל פר ואיל במזבוח: כ וירא בלעם כי טוב בעיני
 יהוה לברך אתישראל ולא יהלך בפעם בפעם
 לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: כ וישא
 בלעם אתעיניו וירא אתישראל שכן לשבטיו
 ותהי עליו רוח אלהים: י וישא משלו ואמר נאם
 בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: י נאם שמע
 אמריאל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים:

(*) שש שבועי כשהו מחוברין

ולכה זעמה ישראל מה אקב לא קבה אל ומה
 אזעם לא זעם יהוה: כ פירמראש צרים אראנו
 ומגבעות אשורנו הן עמ לבדד ישכן ובגוים
 לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע
 ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי
 כמותי: י ואמר בלק אלבלעם מה עשית לי לקב
 איבי לקחתיד והנה ברכת ברוך: י ויען ואמר הלא
 את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: חמישי
 י ואמר אליו בלק לדנא אתי אלמקום אחר אשר
 תראנו משם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה
 וקבנו לי משם: י ויקחהו שדה צפים אליראש
 הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבוח:
 י ואמר אלבלק התיצב כה על עולתך ואצכי
 אקרה כה: י ויקר יהוה אלבלעם וישם דבר בפיו
 ואמר שוב אלבלק וכה תדבר: י ובא אליו והנו
 נצב עלעלתו ושרי מואב אתו ואמר לו בלק
 מהדבר יהוה: י וישא משלו ואמר קום בלק
 ושמע האזנה עדי בנו צפר: י לא איש אל ויכזב
 ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר
 ולא יקימנה: כ הנה ברוך לקחתי וברך ולא אשיבנה:
 כ לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
 יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: כ אל מוציאם
 ממצרים בתועפת ראם לו: כ כי לא נחש ביעקב
 ולא קסם בישראל כעת ואמר ליעקב ולישראל
 מהפעל אל: כ הן עם בלביא יקום וכארי יתנשא
 לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה:
 כ ואמר בלק אלבלעם גם קב לא תקבנו גם ברוך
 לא תברכנו: י ויען בלעם ואמר אלבלק הלא
 דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו
 אעשה: * י ואמר בלק אלבלעם לכה נא אקחד אל
 מקום אחר או לי ישר בעיני האלהים וקבתו לי
 משם: כ ויקח בלק אתבלעם ראש הפעור הנשקף
 עלפני הישימון: כ ואמר בלעם אלבלק בנה
 לי בזה שבעה מזבחת והבן לי בזה שבעה פרים
 ושבעה אילים: י ויעש בלק כאשר אמר בלעם
 ויעל פר ואיל במזבוח: כ וירא בלעם כי טוב בעיני
 יהוה לברך אתישראל ולא יהלך בפעם בפעם
 לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: כ וישא
 בלעם אתעיניו וירא אתישראל שכן לשבטיו
 ותהי עליו רוח אלהים: י וישא משלו ואמר נאם
 בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: י נאם שמע
 אמריאל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים:

מה שבו אהליך יעקב משפנתך ישראל: ופנחלים
נפיו פגנת עלי נהר פאהלים נטע יהוה פארזים
על-מים: ויזלמים מדליו וזרעו פמים רבים וירם
מאנג מלכו ותנשא מלכתו: ה אל מוציאו ממצרים
פתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם
וחציו ימחין: פ פרע שכב פארי וכלביא מי יקימו
מברכך ברך וארריך ארור: ויחר-אף בלק אלי
בלעם ויספק את-כפיו ויאמר בלק אל-בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים:
ועתה ברח-לך אל-מקומך אמרתי פבר אכבדך
והנה מנעך יהוה מכבוד: ויאמר בלעם אל-בלק
הלא גם אל-מלאכך אשר-שלחת אלי דברתי
לאמר: "אם-יתן-לי בלק מלא ביתו פספס וזהב לא
אוכל לעבר את-פי יהוה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר-ידבר יהוה אתו אדבר: שבעי ועתה הנני
הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה
לעמך פאחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם
בלעם בנו בער וגאם הגבר שתם העין: ונאם שמע
אמרי-אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל
וגלוי עינים: ו אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
דרך פוכב מיעקב וקם שכמ מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר פלפני-שת: והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: וירך
מיעקב והאביד שריר מעיר: וירא את-עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי
אבד: וירא את-הקניזי וישא משלו ויאמר איתן
מושבך ושים בפלע קנז: כי אם-יהיה לבער מן
עדמה אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי מי
יחיה משמו אל: כ וצים מיד פתים וענו אשור וענר
עבר וגם-הוא עדי אבד: כ וקם בלעם וילך וישב
למקמו וגם-בלק הלך לדרבו:

מה שבו אהליך יעקב משפנתך ישראל: ופנחלים
נפיו פגנת עלי נהר פאהלים נטע יהוה פארזים
על-מים: ויזלמים מדליו וזרעו פמים רבים וירם
מאנג מלכו ותנשא מלכתו: ה אל מוציאו ממצרים
פתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם
וחציו ימחין: פ פרע שכב פארי וכלביא מי יקימו
מברכך ברך וארריך ארור: ויחר-אף בלק אלי
בלעם ויספק את-כפיו ויאמר בלק אל-בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים:
ועתה ברח-לך אל-מקומך אמרתי פבר אכבדך
והנה מנעך יהוה מכבוד: ויאמר בלעם אל-בלק
הלא גם אל-מלאכך אשר-שלחת אלי דברתי
לאמר: "אם-יתן-לי בלק מלא ביתו פספס וזהב לא
אוכל לעבר את-פי יהוה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר-ידבר יהוה אתו אדבר: שבעי ועתה הנני
הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה
לעמך פאחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם
בלעם בנו בער וגאם הגבר שתם העין: ונאם שמע
אמרי-אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל
וגלוי עינים: ו אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
דרך פוכב מיעקב וקם שכמ מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר פלפני-שת: והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: וירך
מיעקב והאביד שריר מעיר: וירא את-עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי
אבד: וירא את-הקניזי וישא משלו ויאמר איתן
מושבך ושים בפלע קנז: כי אם-יהיה לבער מן
עדמה אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי מי
יחיה משמו אל: כ וצים מיד פתים וענו אשור וענר
עבר וגם-הוא עדי אבד: כ וקם בלעם וילך וישב
למקמו וגם-בלק הלך לדרבו:

כח וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות
מואב: ו ותקראן לעם לזכחי אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור
ויחר-אף יהוה בישראל: ויאמר יהוה אל-משה
קח את-פלדראשי העם והקע אותם ליהוה נגר
השמש וישב חרון אף-יהוה מישראל: ויאמר
משה אל-שפטי ישראל הרגו איש אנשיו
הנצמדים לבעל פעור: והנה איש מבני ישראל
פא ויקרב אל-אחיו את-המדניית לעיני משה
ולעיני כל-עדת בני ישראל והמה בכים פתח
אהל מועד: מפסיר: וירא פינחס בן-אהרן הכהן

וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקְחֵם רִמּוֹחַ בְּיָדוֹ וַיֵּבֶא אֶזְרָא
אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּהֳלָה וַיִּדְקֹר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת
אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר
הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^ט וַיְהִיו הַמָּוֶתִים בַּמִּגְפָּה
אַרְבַּעַת וְעֶשְׂרִים אָלֶף:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ^י פִּנְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר בֶּן־
אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת־חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בַּקָּנָאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בַּקָּנָאֲתִי לְכֹן אֹמַר הִנְנִי נֹתֵן לְךָ אֶת־בְּרִיתִי
שְׁלוֹם: ^י וְהָיְתָה לְךָ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנָּת עוֹלָם
תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לָאֱלֹהִיו וַיִּכְפֹּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
^י וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּגְפָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית
וְקָרָא בֶן־סֻלֹּא נָשִׂיא בֵּית־אָב לְשִׁמְעוֹנִי: ^י וְשֵׁם הָאִשָּׁה
הַמִּגְפָּה הַמִּדְיָנִית כּוֹפִי בַת־צֹר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית־
אָב בַּמִּדְיָן הוּא:

^י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ^י צֹרֹר אֶת־הַמִּדְיָנִים
וְהַכִּיתֶם אוֹתָם: ^י כִּי צָרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר־
נָבְלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר־פְּעֹר וְעַל־דְּבַר כּוֹפִי בַת־נָשִׂיא
מִדְיָן אַחֲתָם הַמִּגְפָּה בְּיוֹם־הַמִּגְפָּה עַל־דְּבַר־פְּעֹר:
כּו ^א וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֱלֶעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
לֵאמֹר: ^ב שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ וּבִלְעֶרְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יָצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: ^ג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אִתָּם
בַּעֲרֹבֶת מוֹאָב עַל־יֶרֶדְדֵן וַיִּרְחוּ לֵאמֹר: ^ד מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כָּאִשָּׁה צֹהֶה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַיִּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ^ה וְהָאוֹבֵן בְּכוֹר
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רָאוּבֵן חֲנוּד מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לִפְלֹא
מִשְׁפַּחַת הַפִּלְאִי: ^ו לַחֲצֹרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרֹנִי
לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: ^ז וְאַלֶּה מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי
וַיְהִיו פְּקָדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים אָלֶף וְשִׁבְעַת
מֵאוֹת וְשְׁלֹשִׁים: ^ח וּבְנֵי פִלֹא אֱלִיאָב: ^ט וּבְנֵי אֱלִיאָב
נִמּוּאֵל וְדָתָן וְאַבִּירָם הוּא־דָתָן וְאַבִּירָם דָּוִי קָרִיאִי
הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצִּו עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהֱרֹן בַּעֲדַת־
קָרַח בְּהִצָּתָם עַל־יְהוָה: ^י וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קָרַח בְּמוֹת הָעֵדָה בָּאֵכֶל הָאֵשׁ
אֶת חַמְשֵׁים וּמֵאוֹתָם אִישׁ וַיְהִיו לָנֶס: ^{יא} וּבְנֵי־קָרַח
לֹא־מָתוּ:

^{יב} שְׁמַעוֹן לְמִשְׁפַּחָתָם לְנִמּוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנִּמּוּאֵלִי
לְיִמִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּמִּינִי לְיִכִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּכִּינִי:
^{יג} לְזֹרַח מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי:
^{יד} וְאַלֶּה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמַעֲנִי שְׁנֵים וְעֶשְׂרִים אָלֶף

וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקְחֵם רִמּוֹחַ בְּיָדוֹ: ^ה וַיֵּבֶא אֶזְרָא
אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּהֳלָה וַיִּדְקֹר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת
אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר
הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^ט וַיְהִיו הַמָּוֶתִים בַּמִּגְפָּה
אַרְבַּעַת וְעֶשְׂרִים אָלֶף:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ^י פִּנְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר בֶּן־
אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת־חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בַּקָּנָאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בַּקָּנָאֲתִי: ^י לְכֹן אֹמַר הִנְנִי נֹתֵן לְךָ אֶת־בְּרִיתִי
שְׁלוֹם: ^י וְהָיְתָה לְךָ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנָּת עוֹלָם
תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לָאֱלֹהִיו וַיִּכְפֹּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
^י וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּגְפָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית
וְקָרָא בֶן־סֻלֹּא נָשִׂיא בֵּית־אָב לְשִׁמְעוֹנִי: ^י וְשֵׁם הָאִשָּׁה
הַמִּגְפָּה הַמִּדְיָנִית כּוֹפִי בַת־צֹר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית־
אָב בַּמִּדְיָן הוּא:

^י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ^י צֹרֹר אֶת־הַמִּדְיָנִים
וְהַכִּיתֶם אוֹתָם: ^י כִּי צָרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר־
נָבְלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר־פְּעֹר וְעַל־דְּבַר כּוֹפִי בַת־נָשִׂיא
מִדְיָן אַחֲתָם הַמִּגְפָּה בְּיוֹם־הַמִּגְפָּה עַל־דְּבַר־פְּעֹר:
כּו ^א וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֱלֶעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
לֵאמֹר: ^ב שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ וּבִלְעֶרְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יָצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: ^ג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אִתָּם
בַּעֲרֹבֶת מוֹאָב עַל־יֶרֶדְדֵן וַיִּרְחוּ לֵאמֹר: ^ד מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כָּאִשָּׁה צֹהֶה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַיִּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ^ה וְהָאוֹבֵן בְּכוֹר
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רָאוּבֵן חֲנוּד מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לִפְלֹא
מִשְׁפַּחַת הַפִּלְאִי: ^ו לַחֲצֹרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרֹנִי
לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: ^ז וְאַלֶּה מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי
וַיְהִיו פְּקָדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים אָלֶף וְשִׁבְעַת
מֵאוֹת וְשְׁלֹשִׁים: ^ח וּבְנֵי פִלֹא אֱלִיאָב: ^ט וּבְנֵי אֱלִיאָב
נִמּוּאֵל וְדָתָן וְאַבִּירָם הוּא־דָתָן וְאַבִּירָם דָּוִי קָרִיאִי
הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצִּו עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהֱרֹן בַּעֲדַת־
קָרַח בְּהִצָּתָם עַל־יְהוָה: ^י וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קָרַח בְּמוֹת הָעֵדָה בָּאֵכֶל הָאֵשׁ
אֶת חַמְשֵׁים וּמֵאוֹתָם אִישׁ וַיְהִיו לָנֶס: ^{יא} וּבְנֵי־קָרַח
לֹא־מָתוּ:

^{יב} שְׁמַעוֹן לְמִשְׁפַּחָתָם לְנִמּוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנִּמּוּאֵלִי
לְיִמִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּמִּינִי לְיִכִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּכִּינִי:
^{יג} לְזֹרַח מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי:
^{יד} וְאַלֶּה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמַעֲנִי שְׁנֵים וְעֶשְׂרִים אָלֶף